

ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

Підполковник ДИДКОВСЬКИЙ

10 квітня 1921 року

Ч...
W

м. Лібава.-

IV/9

21

к о п і я.

Начальникові Варшавської Військово-Ліквідаційної Комісії.

I. 8 квітня б.р. я покинув м.Ригу і переїхав до Лібави. З огляду на відсутність в Ризі представництва Уряду У.Н.Р. а також і в зв'язку з політичними взаємовідносинами меж Латвією і Сowіtами, я рахував своїм моральним громадським обов'язком поінформувати перед відїздом в де яких питаннях, що до дальніших взаємовідносин меж Латвією та Урядом У.Н.Р.

З цією метою, крім кол. військових, з якими я весь час був тісно зв'язаний - як людина приватна, я звернувся до Міністерства Закордонних Справ також як приватна особа, не маючи ніяких на це уповноважень свого Уряду, що було мною в разомі підкреслено. Свою ініціативу я пояснив тім, що як бувшій військовий делегат на конференції Балтицьких Держав від Уряду У.Н.Р., від, ізкаючи нині з Риги, лічів потрібним вислухати думки керуючих кол. Латвії, коли бажано, то передати ці думки свому Уряду.

II. Отже 8 квітня прийнятий я був деректатором Політичного департаманту п.ШУМАНОМ і в тралившійся розмові мені було зазначено:

1. Міністерство дуже зацікавлено сучасним станом річей на Україні і тими перспективами, які можуть відкритись цінні весною. Інформації в цій справі маються надзвичайно малі і погані - переважно з совітських джерел.

2. Оскільки тісний зв'язок зі справами на місці на Україні має Уряд У.Н.Р.

3. Напрямок сучасної політики Уряду У.Н.Р.

4. Яку військову силу має Уряд У.Н.Р. на терені Польщі /обезброєну/ та які, крім того, є реальні військові організації Уряду У.Н.Р.

5. На Україні знаходиться 35.000 латвійських біженців, стан яких є надзвичайно тяжким. Справа про поворот іх до Латвії почалась ще з Листопаду 1920 р. - під впливом гро-

250

мадської опінії в Латвії. Сovітська Україна пропонує з приводу цього почати переговори, але такові ще й досі не почались. Коли через 1-1 1/2 місяці політична кон'юнктура на Україні не зміниться, то договір буде завершений.

6. Є підстави гадати, що разом з договором про повернення біженців, Sovіti будуть вимагати інших політичних укладів - аж до офіційного визнання Sovітської України. Латвійці - проти останнього.

7. Все вказане в точках 5 і 6 може бути затримано лише зміною положення на Україні шляхом активної роботи Уряду У.Н.Р.

8. Уклади з Sovітською Україною досі затягувалися і тут безперечно більш бажаними були б уклади з Демократичною Україною.

9. Пропозиція нашому представництву від іхати з Латвії могла бути лише після завершення певних умов з Sovітською Україною, як це має місце з представництвом Нівнічно-Західного Уряду /Юденича/.

III. На багато запитань п. ШУМАНА, я був у стані дати лише дуже вузьку відповідь в межах того, що мені було певно відомо, - і не на всі запитання. Я внову підкреслив, що з'являюсь лише громадянином У.Н.Р.

Моя особиста враження таке, що, як я вже й рапort доносив і писав, коли був тут військовим делегатом, - постійна, певна і скора інформація можуть багато допомогти нашій справі за кордоном, а відсутність такової лише шкодить справі.

Коли нині в інтересах Уряду У.Н.Р. є - затримати переговори і завершити укладів між Латвією і Sovітською Україною, то необхідно негайно же прийняти заходи для скорішої і певної інформації Уряду Латвії в межах висловлених мені запитань і в додаткових справах, які бажано передати Уряду Латвії.

IV. Про все вищезгадане докладаю тому, що рапорт на свій погляд ці відомості досить цікавими для Уряду У.Н.Р..

у. В Ризі досі відбулося дві збірки Українців-біженців. На збірках постановлено комітету похи не обирати, а доручити ініціативному гуртку ввійти в зв'язок з представництвами Уряду У.Н.Р. за кордоном в сусідніх державах.

Будучий комітет відіграватиме роль заступника громадян-українців перед Урядом Латвії.

Підписав: Підполковник ІЛКОВСЬКИЙ.

З орігіналом згідно:

Булавинський *заслуги* *од* *дружби* Ук. Військ. Лік. Ком.,
Поручник Олесько

251